

Følgende Andragender ere blevne tilfillede Udvalget:

1. Fra Invalid Peter Nicolaisen (Fraadstrup) af Branum om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 6te December 1881 af Folkethingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds, Albertsen).

Det hedder i Andragendet, at Andrageren lod sig 1861 stille som Soldat for en Sølstener ved 17de Bataillon. Da han permitteredes, udtaltes det til ham af hans Officerer, at han efter Loven vilde være den sidste, som vilde blive indkaldt, og han blev derfor forbauset, da han i Slutningen af Maret 1863 blev indkaldt til Krigstjeneste og saae, at Mandskabet var sammensat af flere forskellige Batailloner. Kun en eneste Sølstener var mødt, og, efter at det var blevet meddelt, at Sølstenerne ikke vare indkaldte og heller ikke skulde indkaldes, rejste denne hjem. Kun de Sølstenerne, som havde lært i 1863, vare endnu ved Bataillonén og fulgte med til Slesvig, men bleve i Slutningen af Januar 1864 sendte til Kjøbenhavn, medens Andrageren fremdeles maatte blive tilbage ved Kompagniet, indtil han den 18de Februar 1864 blev saaledes lemlestet paa Dybbøl Mark, at hans Kammerater maatte bære ham bort. Hans Pension har fra 1864 til 1875 udgjort 12 Kr. 83 Ø. maanedlig; fra 1875 til 1881 15 Kr. 24 Ø., og er nu forhøjet til 18 Kr. 84. Ø. Da Andrageren mener, at han er bleven forurettet ved Indkaldelsen i 1863, antager han, at han har Krav paa fuldstændig Stadesløsholdelse af Staten, fordi han har mistet sin Førlighed, og for det derved i en lang Aarrække lidte Tab. I afvigte Foraar indgav han derfor en Bepoering til Krigsministeriet, paa hvilken han erholdt et Svar, der fremstiller Begivenhedernes Gang paa en Maade, der afviger fra hans Grindring om Forholdene. Han beder derfor nu, da det er ham uklart, hvorledes det hermed hænger sammen, Folkethinget om at tage Sagen under Overveielse og, hvis det finder hans Fremstilling begrundet, hjælpe ham til at opnaa den Stadesløsholdelse, hvortil han trænger, og hvorpaa han formener at have Krav.

Da Andragendet lider af Uklarhed paa flere Punkter, og da det ikke engang er ledsaget af det omtalte Svar fra Krigsministeren, gjør Udvalget allerede af den Grund ingen Indstilling.

2. Fra forhenværende Jarver ved Straffeanstalten for Militæretaten Gustaf Ad. Scheibler af Kjøbenhavn om en Understøttelse. (Indbragt den 6te December 1881 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, Suel).

Følge Andragendet blev Andrageren den 1ste April 1846 ansat paa Prøve og den 22de September s. A. fast som Jarver ved Straffeanstalten for Militæretaten, i hvilken Stilling han forblev til den 1ste Januar 1862, da han blev opsagt, fordi der forlangtes, at han skulde tjene for en mindre Løn. Denne, der da udgjorde 940 Rdl., iberegnet Dyrtids- og Alderstillsæg, skulde nu nedsettes til 720 Rdl., og Tjenesteiden kun bestemmes til at vare et Aar, fordi Straffeanstaltens Klædefabrikation og Jarveri skulde neblægges formedelst Ombygning. Da han ikke kunde komme ud af det med en Løn paa 720 Rdl., modtog han et Engagement i Strasborg i September 1862 og forblev der til 1865, da han vendte tilbage her til Landet, hvor han siden 1858 har Indfødsret, og anlagde et Jarveri i Stege. Dette flyttede han 1869 hertil Byen, men maatte paa Grund af uheldige Konjunkturer opgive det 1875. Den 1ste November s. A. blev han Opsynsmand ved Lædstikkfabriken Godthaab, men denne Plads blev ham opsagt den 18de Juli 1880 paa Grund af Fabrikvirksomhedens Omorganisation. Siden den Tid har han været brodløs og har trods al anvendt Umage ikke kunnet skaffe sig noget nyt Erhverv. Han er nu 61 Aar gammel, har tilfat,